

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 172 (XVI) — Nr. 1.215

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 17 decembrie 2004

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE		ACTE ALE CONSILIULUI CONCURENȚEI	
552. — Lege privind prevenirea și combaterea dopajului în sport	1-6	501. — Ordin pentru punerea în aplicare a Regulamentului privind ajutorul de stat pentru salvarea și restructurarea întreprinderilor în dificultate	6-16
1.026. — Decret pentru promulgarea Legii privind prevenirea și combaterea dopajului în sport	6		

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

privind prevenirea și combaterea dopajului în sport

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — (1) Prezenta lege reglementează prevenirea și combaterea dopajului în sport.

(2) Dopajul în sport reprezintă:

a) folosirea unei substanțe și/sau metode care sunt potențial dăunătoare pentru sănătatea sportivilor și/sau îmbunătățesc performanțele acestora;

b) prezența în organismul sportivului a unei substanțe interzise sau a metaboliților acesteia.

(3) Conform reglementărilor Comitetului Internațional Olimpic ale Convenției Antidoping a Consiliului Europei și ale Codului Mondial Antidoping, elaborat de Agenția Mondială Antidoping, se interzice dopajul în sport din rațiuni de natură etică și medicală.

Art. 2. — În înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos se definesc după cum urmează:

a) *sportiv* — orice persoană care participă la activități sportive la nivel internațional, național sau la un nivel inferior;

b) *sportiv de nivel internațional* — sportivul desemnat de o federație sportivă internațională ca făcând parte din eșantionul de testare doping al acelei federații;

c) *personal din anturajul sportivului* — antrenori, instructori, manageri, personal din colectivul tehnic, personal medical și oficiali care lucrează cu sportivi;

d) *organizație națională antidoping* — entitate responsabilă, la nivel național, cu promovarea și coordonarea politicii antidoping în sport, conducerea activității de recoltare de probe biologice, gestionarea rezultatelor la testele efectuate și cu conducerea audierilor;

e) *control doping* — procesul care include planificarea testărilor, recoltarea și transportarea de probe biologice, analiza de laborator, managementul rezultatelor, audierile și apelurile;

f) *control doping în cadrul competiției* — o testare doping în care sportivii sunt selecționați pentru a fi testați în legătură cu o anumită competiție;

g) *control doping în afara competiției* — orice testare doping care nu se realizează în cadrul competiției;

h) *control doping țintă* — testare doping a unor sportivi care sunt selecționați pe o bază guvernată de regulile specifice efectuării acestor testări, precum sportivi ale căror performanțe s-au ameliorat surprinzător de repede sau cei ai căror antrenori au avut mai mulți sportivi depistați pozitiv la testele doping;

i) *control doping fără aviz prealabil* — testare doping care se desfășoară fără vreo atenționare prealabilă a sportivului și în timpul căreia sportivul este însoțit în permanență, începând cu momentul anunțării și până la prelevarea probei biologice;

j) *ofițer de control* — persoana abilitată de către Agenția Națională Antidoping să efectueze controlul doping;

k) *probă biologică* — orice material biologic recoltat în vederea realizării controlului doping;

l) *testare doping* — parte a procesului de desfășurare a controlului doping, ce presupune planificarea testelor, recoltarea de probe biologice, manipularea și transportul lor la laboratorul de control doping;

m) *lista doping* — lista care denumește substanțele și metodele interzise;

n) *substanța/metoda interzisă (substanță dopantă)* — substanța/metoda cuprinsă în lista doping, care a dus sau este susceptibilă să ducă la creșterea artificială a performanțelor sportivului și/sau care prezintă un risc real ori potențial pentru sănătatea sportivului;

o) *substanțe speciale* — substanțe care pot constitui subiectul încălcărilor fără intenție ale reglementărilor antidoping, deoarece sunt folosite pe scară largă în realizarea medicamentelor, și a căror utilizare în scop de dopaj este puțin probabilă;

p) *standard internațional* — standard adoptat de Agenția Mondială Antidoping în vederea implementării prevederilor cuprinse în Codul Mondial Antidoping;

q) *rezultate pozitive constatate* — raport de analiză emis de un laborator de control doping care certifică prezența într-o probă biologică a unei substanțe interzise sau a metaboliților și markerilor săi, inclusiv însemnate cantități de substanțe endogene sau dovezi ale utilizării de metode interzise;

r) *metabolit* — orice substanță produsă în organism în urma unui proces de biodegradare;

s) *marker* — un compus/grup de compuși sau parametri biologici care indică utilizarea de substanțe și/sau metode interzise;

ș) *audiere provizorie* — audiere ce are loc imediat după primirea unui rezultat pozitiv la controlul doping, efectuată de comisia antidoping a federației sportive naționale, și care precede audierea propriu-zisă;

t) *suspendare provizorie* — interzicerea temporară a participării sportivului sau a altei persoane la competiții, până la luarea deciziei finale în urma audierii conduse în conformitate cu prevederile prezentei legi;

ț) *suspendare* — interzicerea pe o perioadă determinată a participării sportivului sau altei persoane la competiții ori la alte activități sportive;

u) *descaliificare* — invalidarea rezultatelor obținute de sportivi în cadrul unei anumite competiții sau manifestări

sportive, cu toate consecințele ce decurg din aceasta, inclusiv retragerea de medalii, puncte și premii;

v) *falsificare* — modificarea sau influențarea neregulamentară a rezultatelor controlului doping ori împiedicarea desfășurării normale a procedurilor obișnuite de testare doping;

w) *utilizare* — aplicarea, ingerarea, injectarea sau consumul prin orice mijloace al oricărei substanțe și/sau metode interzise;

x) *excepții terapeutice* — situațiile în care organizația națională antidoping poate aproba utilizarea unei substanțe și/sau metode interzise sportivilor care prezintă o afecțiune dovedită medical, în scopuri terapeutice.

CAPITOLUL II

Agenția Națională Antidoping

Art. 3. — În vederea combaterii fenomenului de dopaj în sport, funcționează Agenția Națională Antidoping, instituție publică cu personalitate juridică, finanțată din venituri extrabugetare și alocații acordate de la bugetul de stat, cu sediul în municipiul București, bd. Basarabia nr. 37–39, sectorul 2.

Art. 4. — Agenția Națională Antidoping are următoarele obiective:

a) prevenirea și combaterea, la nivel național, a fenomenului de dopaj;

b) încurajarea practicării unui sport curat în vederea protejării sănătății sportivilor și a respectării principiilor fairplay-ului în sport.

Art. 5. — În vederea realizării obiectivelor propuse, Agenția Națională Antidoping îndeplinește următoarele atribuții:

a) elaborează strategia națională antidoping;

b) prezintă propuneri pentru armonizarea legislației naționale antidoping cu reglementările internaționale în domeniu;

c) inițiază, susține financiar și/sau promovează, după caz, programe educative și de prevenire a dopajului în sport;

d) asigură aplicarea de măsuri concrete pentru sancționarea dopajului în sport;

e) inițiază, susține financiar și/sau încurajează programe de promovare a fairplay-ului în sport;

f) încurajează structurile sportive și Comitetul Olimpic Român în adoptarea unor programe de testare coerente și uniforme;

g) colaborează cu autoritățile și instituțiile publice, cu organizațiile guvernamentale și neguvernamentale naționale și internaționale cu atribuții în domeniu;

h) propune autorităților și instituțiilor publice măsuri ce pot fi luate în sensul intensificării luptei împotriva traficului ilicit de substanțe dopante;

i) publică anual lista substanțelor și a metodelor interzise, în conformitate cu lista Agenției Mondiale Antidoping;

j) publică și reactualizează anual, în colaborare cu Ministerul Sănătății, listă cu specialitățile farmaceutice autorizate și comercializate în România, care au în componență substanțe dopante;

k) stabilește programul național anual de testare doping, în competiție și în afara competiției, care cuprinde toți sportivii de nivel național și internațional;

l) întocmește lista cu sportivii naționali și internaționali, adresele acestora și locurile de pregătire;

m) organizează și efectuează controalele doping atât în cadrul competițiilor, cât și în afara acestora, cu excepția controalelor efectuate de federațiile internaționale în timpul competițiilor internaționale organizate pe teritoriul României;

n) planifică și asigură desfășurarea audierilor sportivilor susceptibili de încălcarea regulamentului antidoping într-un cadru corect și echitabil, în conformitate cu legislația în vigoare și cu standardele internaționale;

o) desemnează laboratoarele de control doping care să efectueze analizele probelor recoltate în urma testărilor;

p) aprobă excepțiile terapeutice pentru sportivii de nivel național, la solicitarea scrisă a comisiilor antidoping din federațiile sportive naționale și/sau ligi. Pentru sportivii de nivel internațional, trimite dosarele depuse, spre aprobare, Agenției Mondiale Antidoping;

q) comunică Agenției Mondiale Antidoping cazurile de dopaj semnalate în rândul sportivilor români, pe plan național sau internațional;

r) elaborează normele metodologice privind organizarea și desfășurarea controalelor doping;

s) asigură instruirea și perfecționarea ofițerilor de control doping, precum și eliberarea unui atestat în acest sens;

t) prezintă anual un raport de activitate Guvernului și Parlamentului;

u) organizează periodic acțiuni privind informarea, prevenirea și combaterea fenomenului de dopaj în sport;

v) inițiază și promovează activități de cercetare pentru eradicarea dopajului în sport.

Art. 6. — Posturile publice de radio și de televiziune pun la dispoziție Agenției Naționale pentru Sport și Agenției Naționale Antidoping un spațiu de emisie de minimum 30 de minute săptămânal, din care 50% la ore de maximă audiență, pentru difuzarea de materiale promoționale de prevenire și combatere a dopajului în sport.

Art. 7. — Conducerea Agenției Naționale Antidoping este realizată de către Consiliul director, ca organ de decizie.

Art. 8. — (1) Consiliul director al Agenției Naționale Antidoping are în componență 9 membri, după cum urmează:

a) președinte;

b) doi reprezentanți ai Agenției Naționale pentru Sport;

c) un reprezentant al Comitetului Olimpic Român;

d) un reprezentant din domeniul farmacologiei, desemnat de Ministerul Sănătății;

e) un reprezentant al Laboratorului de Control Doping, desemnat de Institutul Național de Cercetare pentru Sport;

f) un reprezentant din domeniul medicinei sportive, desemnat de Ministerul Sănătății;

g) un reprezentant al sportivilor de performanță, desemnat de Comitetul Olimpic Român;

h) un reprezentant al federațiilor sportive naționale, desemnat de Comitetul Olimpic Român.

(2) Activitatea consiliului director este condusă de președinte, care este și președintele Agenției Naționale Antidoping, numit de Agenția Națională pentru Sport.

(3) Mandatul membrilor consiliului director este de 4 ani și este irevocabil, cu excepția cazurilor în care aceștia își pierd calitatea pentru care au fost numiți.

(4) Membrii consiliului director sunt obligați să respecte secretul profesional.

Art. 9. — (1) Consiliul director se întrunește în ședințe ordinare trimestrial și în ședințe extraordinare ori de câte ori este nevoie, la solicitarea președintelui sau a cel puțin două treimi din numărul membrilor.

(2) Convocarea la ședințele consiliului director se face cu cel puțin 5 zile lucrătoare înainte și va cuprinde, în mod obligatoriu, ordinea de zi ce urmează a fi dezbătută și documentația necesară.

(3) Deciziile consiliului director sunt adoptate cu votul a cel puțin două treimi din numărul membrilor. În caz de egalitate de voturi, președintele consiliului director are votul decisiv.

CAPITOLUL III

Asistența medicală a sportivilor

Art. 10. — Medicii de specialitate medicină sportivă și asistenții medicali din anturajul sportivilor trebuie să acorde o atenție deosebită tratamentului medical al acestora și să respecte următoarele reguli:

a) să nu recomande, să nu prescrie sau să nu administreze medicamente ce au în compoziție substanțe interzise, atunci când acestea pot fi înlocuite cu altele care nu conțin astfel de substanțe;

b) să nu recomande, să nu prescrie sau să nu colaboreze la utilizarea unor metode interzise care sunt incluse pe lista doping;

c) să prevină folosirea de către sportivi a substanțelor și/sau metodelor interzise;

d) să informeze sportivii și federațiile sportive naționale responsabile asupra medicației administrate, a compoziției și efectelor asupra organismului;

e) să informeze federația sportivă națională responsabilă, precum și Agenția Națională Antidoping în cazul în care suspectează un sportiv că ar folosi substanțe și/sau metode interzise, pentru ca acesta să fie supus unor controale țintă.

Art. 11. — Sportivul de nivel național sau internațional trebuie să își precizeze calitatea, la orice consultație medicală, de orice natură.

Art. 12. — (1) Agenția Națională Antidoping asigură pentru toți sportivii de nivel național desfășurarea unei proceduri prin care cei care prezintă o afecțiune dovedită medical și care necesită utilizarea unei substanțe și/sau metode interzise să poată solicita exceptarea pentru utilizarea în scopuri terapeutice.

(2) Aceste solicitări sunt evaluate în concordanță cu standardele internaționale referitoare la excepții terapeutice.

CAPITOLUL IV

Aprobarea și publicarea listei doping

Art. 13. — Lista doping se aprobă prin ordin al președintelui Agenției Naționale pentru Sport și intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 14. — (1) Agenția Națională Antidoping publică lista doping ori de câte ori apar modificări în lista publicată de Agenția Națională Antidoping.

(2) Agenția Națională Antidoping are obligația să informeze în scris toți factorii responsabili din mișcarea sportivă asupra oricăror modificări din lista doping.

(3) Modificările apărute în lista doping sunt supuse aprobării prin ordin al președintelui Agenției Naționale pentru Sport.

CAPITOLUL V

Controlul doping

Art. 15. — Controlul doping, în competiție și în afara competiției, se efectuează conform programului național anual stabilit de Agenția Națională Antidoping, cu respectarea standardului internațional pentru testări al Agenției Mondiale Antidoping.

Art. 16. — (1) Controlul doping poate fi solicitat de:

- a) Agenția Națională Antidoping;
- b) Agenția Națională pentru Sport;
- c) Comitetul Olimpic Român;
- d) federațiile sportive naționale, cluburi sau ligi profesioniste;
- e) alți organizatori de manifestări sportive, care nu sunt cuprinse într-un cadru federal.

(2) Controlul doping se solicită Agenției Naționale Antidoping sau unui laborator de control doping numai cu avizul Agenției Naționale Antidoping.

(3) Procedura de desfășurare a controlului doping este reglementată în normele metodologice privind organizarea și desfășurarea controlului doping, care se elaborează de Agenția Națională Antidoping.

(4) În cazul sesizărilor de urgență, președintele Agenției Naționale Antidoping este abilitat să hotărască controlul doping.

Art. 17. — (1) Testările doping pot fi efectuate numai de către ofițerii de control doping autorizați, care au absolvit un curs de perfecționare și dețin un atestat în acest sens, eliberat de Agenția Națională Antidoping.

(2) Răspunderea privind recoltarea și transportarea probelor aparține Agenției Naționale Antidoping.

(3) Proba biologică recoltată în urma testării doping se împarte în două recipiente, denumite proba A și proba B.

(4) Analiza probelor biologice și emiterea buletinului de analiză se fac de către Laboratorul de control doping din cadrul Institutului Național de Cercetare pentru Sport, în conformitate cu standardul internațional pentru laboratoare al Agenției Mondiale Antidoping.

Art. 18. — (1) Sportivul participant la o competiție sportivă este obligat să se supună controlului doping, în conformitate cu prevederile prezentei legi.

(2) Recordurile naționale se pot omologa numai în urma efectuării controlului doping asupra sportivului în cauză.

(3) Controalele doping ținută și cele în afara competițiilor pot fi efectuate oricând și fără preaviz, în toate locurile și incintele în care se desfășoară activități fizice și sportive.

Art. 19. — Controlul doping se efectuează în spații adecvate care să asigure condițiile minime prevăzute de standardele internaționale pentru testări.

Art. 20. — (1) Rezultatul analizei de laborator este emis sub forma unui buletin de analiză semnat de conducătorul laboratorului de control doping sau, în lipsa acestuia, de adjunctul său.

(2) Rezultatul controlului doping se comunică structurilor sportive care a comandat controlul, precum și Agenției Naționale Antidoping care gestionează rezultatele.

(3) În cazul unui rezultat pozitiv, Agenția Națională Antidoping informează sportivul în cauză și federația sportivă națională responsabilă, Agenția Națională pentru Sport și Comitetul Olimpic Român.

Art. 21. — Sportivul are dreptul să ceară analiza probei B sau, dacă renunță la acest drept, să dea o declarație scrisă în acest sens.

Art. 22. — (1) Agenția Națională Antidoping organizează o procedură de audiere pentru sportivul sau persoana din anturajul acestuia, învinuită de comiterea unei încălcări a reglementărilor antidoping.

(2) Procedura de audiere se desfășoară potrivit principiilor prevăzute în Codul Mondial Antidoping.

Art. 23. — Identitatea sportivilor ale căror probe biologice sunt pozitive sau a sportivilor ori persoanelor din anturajul acestora, care sunt suspectați de încălcarea reglementărilor antidoping, poate fi făcută publică de către Agenția Națională Antidoping numai după soluționarea definitivă a cazului.

CAPITOLUL VI

Obligațiile structurilor sportive

Art. 24. — (1) Federațiile sportive naționale au obligația de a-și modifica și completa statutele și regulamentele în concordanță cu dispozițiile prezentei legi, ale Codului Mondial Antidoping, cu reglementările federațiilor sportive internaționale și cu normele elaborate de Agenția Națională Antidoping.

(2) Federațiile sportive naționale au obligația de a constitui o comisie antidoping proprie, responsabilă cu prevenirea și combaterea dopajului, care urmărește instruirea sportivilor și a personalului asupra efectelor și consecințelor ce pot decurge din utilizarea substanțelor și metodelor interzise.

(3) Federațiile sportive naționale au obligația de a constitui o instanță de apel, independentă de cea care a impus sancțiunea în prealabil, la care poate apela orice sportiv sau persoană din anturajul acestuia, învinuită de încălcarea reglementărilor antidoping.

Art. 25. — (1) Federațiile sportive naționale sunt obligate să comunice Agenției Naționale Antidoping, la începutul fiecărui an calendaristic, informații detaliate privind calendarul sportiv intern și internațional, precum și planurile de pregătire a echipelor și sportivilor lor, cu precizarea exactă a locurilor și orelor de desfășurare, precum și lista cu sportivii naționali și internaționali și adresele acestora.

(2) Federațiile sportive naționale au obligația de a comunica Agenției Naționale Antidoping, cu cel puțin 5 zile înainte, orice modificare intervenită în calendarul sportiv sau în planul de pregătire.

Art. 26. — Cluburile sportive și ligile profesioniste sunt obligate să respecte prevederile art. 24 și 25 din prezenta lege.

CAPITOLUL VII

Abateri și sancțiuni

Art. 27. — Constituie abateri disciplinare următoarele:

- a) prezența în organismul sportivului a unei substanțe interzise sau a metaboliților acesteia;

- b) utilizarea unei substanțe interzise, a metaboliților sau markerilor acesteia și/sau utilizarea ori tentativa de a utiliza o metodă interzisă;

- c) deținerea de substanțe sau metode interzise;

- d) refuzul sau sustragerea, în mod nejustificat, de la recoltarea probei biologice;

- e) falsificarea rezultatelor controlului doping de către sportiv.

Art. 28. — Orice încălcare de către sportiv a reglementărilor antidoping în timpul competiției atrage descalificarea, având ca rezultat invalidarea rezultatelor individuale obținute în acea competiție, retragerea medaliei, a punctelor sau a premiilor.

Art. 29. — (1) Utilizarea unei substanțe interzise, a metabolizilor sau markerilor acesteia, cu excepția substanțelor speciale din lista doping, precum și utilizarea sau tentativa de a utiliza o metodă interzisă, deținerea de substanțe sau de metode interzise se sancționează cu suspendarea din activitatea sportivă pe o perioadă de 2 ani la prima abatere și pe viață la cea de-a doua abatere.

(2) Sancțiunea prevăzută la alin. (1) poate fi micșorată până la minimum un an, când faptele au fost săvârșite din culpă.

(3) În condițiile inexistenței oricărei forme de vinovăție, sancțiunea prevăzută la alin. (1) nu se aplică.

(4) Chiar și în cazul în care nu există vinovăție a sportivului privind prezența în organism a unei substanțe care figurează pe lista doping, acestuia i se va interzice participarea la o competiție ulterioară, dacă prezența substanțelor respective ar putea influența rezultatele individuale.

Art. 30. — În situația în care un sportiv dovedește că utilizarea unei substanțe speciale nu a avut ca scop mărirea performanței sportive, perioada de suspendare prevăzută la art. 29 alin. (1) va fi înlocuită după cum urmează:

a) pentru prima abatere, avertisment sau suspendare până la un an;

b) pentru a doua abatere, 2 ani de suspendare;

c) pentru a treia abatere, suspendare pe viață.

Art. 31. — Refuzul sau sustragerea de la recoltarea probei biologice se sancționează conform art. 29 alin. (1).

Art. 32. — (1) Falsificarea rezultatelor controlului doping se sancționează conform art. 29 alin. (1), în cazul în care fapta este săvârșită de sportiv.

(2) Tentativa se pedepsește cu suspendarea din activitatea sportivă pe o perioadă de un an la prima abatere și de 2 ani la cea de-a doua abatere.

Art. 33. — (1) Perioada de suspendare începe de la data emiterii deciziei de suspendare.

(2) Perioadele de suspendare provizorie se deduc din perioada totală de suspendare.

(3) În cazul întârzierii pronunțării deciziei de suspendare din motive neimputabile sportivului, perioada de suspendare poate începe de la data prelevării probelor biologice.

(4) Pe perioada suspendării sportive nu pot participa în nici o calitate în cadrul unei competiții sau manifestări sportive.

(5) Pe perioada suspendării sportive respectivi nu mai beneficiază, pentru activitatea sportivă, de sume de la bugetul de stat sau de la bugetele locale.

Art. 34. — (1) În vederea reluării activității sportive, sportivii suspendați trebuie să se supună testărilor doping în afara competiției, realizate de Agenția Națională Antidoping.

(2) Pe perioada suspendării sportive au obligația de a comunica Agenției Naționale Antidoping adresa exactă unde pot fi găsiți.

Art. 35. — (1) În cazul echipelor sportive, când mai mult de un membru al unei echipe a încălcat

reglementările antidoping, în timpul unei competiții, echipa va fi supusă controalelor țintă.

(2) Pentru cazul prevăzut la alin. (1) echipa sportivă este sancționată cu anularea rezultatelor obținute în timpul competiției sau cu alte sancțiuni disciplinare prevăzute de reglementările federației sportive naționale respective.

Art. 36. — (1) Procurarea, distribuirea, oferirea, vânzarea ori administrarea de substanțe dopante sportivilor se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă de la 50.000.000 lei la 100.000.000 lei.

(2) Prescrierea sau administrarea de substanțe dopante sportivilor de către medici se pedepsește cu închisoare de la un an la 4 ani sau cu amendă de la 75.000.000 lei la 150.000.000 lei.

(3) În cazul săvârșirii faptelor prevăzute la alin. (2), se sesizează și Colegiul Medicilor din România.

(4) Tentativa la infracțiunile prevăzute la alin. (1) și (2) se pedepsește.

Art. 37. — (1) Îndemnul prin orice mijloace la consumul de substanțe dopante în vederea sporirii capacității de performanță, dacă este urmat de executare, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 2 ani sau cu amendă de la 25.000.000 lei la 75.000.000 lei.

(2) Dacă îndemnul nu este urmat de executare, pedeapsa este închisoarea de la două luni la 2 ani sau amendă de la 15.000.000 lei la 50.000.000 lei.

Art. 38. — Constituie circumstanțe agravante următoarele împrejurări și situații:

a) săvârșirea faptei de către o persoană care are, potrivit prezentei legi, atribuții în prevenirea și combaterea dopajului;

b) oferirea, prescrierea, administrarea de substanțe sau proceduri interzise unui sportiv minor;

c) săvârșirea faptei împreună cu un minor;

d) săvârșirea faptei de către o persoană care îndeplinește o funcție ce implică exercițiul autorității publice, iar fapta a fost săvârșită în exercitarea acestei funcții.

Art. 39. — Persoanelor condamnate pentru infracțiuni prevăzute în prezentul capitol li se poate aplica una sau mai multe pedepse complementare.

Art. 40. — Bunurile destinate, folosite sau rezultate din infracțiunile prevăzute în prezentul capitol se confiscă.

Art. 41. — (1) În aplicarea sancțiunilor sportivilor sau persoanelor din anturajul sportivilor, federațiile sportive naționale trebuie să respecte prevederile prezentei legi, precum și ale reglementărilor internaționale în domeniu.

(2) Neîndeplinirea de către federațiile sportive naționale a obligațiilor prevăzute în prezenta lege se sancționează cu amendă de la 50.000.000 lei la 300.000.000 lei, retragerea oricărui sprijin financiar de la bugetul de stat, suspendarea temporară a certificatului de identitate sportivă sau radierea din registrul sportiv.

Art. 42. — Cluburile sportive și ligile profesioniste, în cadrul cărora au fost găsite persoane vinovate de încălcări ale reglementărilor antidoping, dacă au avut cunoștință de aceste încălcări, se sancționează cu amendă de la 50.000.000 lei la 100.000.000 lei.

Art. 43. — În cazul în care substanțele descoperite pe parcursul controlului doping intră și sub incidența Legii nr. 143/2000 privind combaterea traficului și consumului ilicit de droguri, cu modificările și completările ulterioare, sau a Legii nr. 300/2002 privind regimul juridic al precursorilor folosiți la fabricarea ilicită a drogurilor, Agenția Națională Antidoping are obligația de a înștiința Agenția Națională Antidrog și organele de urmărire penală.

CAPITOLUL VIII

Dispoziții finale și tranzitorii

Art. 44. — Pentru informarea și educarea personalului implicat în activitățile antidoping, toate instituțiile de învățământ superior de educație fizică și sport din țară și Centrul Național de Formare și Perfecționare a Antrenorilor introduc în programele de învățământ cursuri de prezentare a reglementărilor naționale și internaționale antidoping, precum și programul național antidoping.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALER DORNEANU

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

București, 30 noiembrie 2004.
Nr. 552.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET****pentru promulgarea Legii privind prevenirea și combaterea dopajului în sport**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României decretează:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind prevenirea și combaterea dopajului în sport și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 29 noiembrie 2004.
Nr. 1.026.

ACTE ALE CONSILIULUI CONCURENȚEI

CONSILIUL CONCURENȚEI

ORDIN**pentru punerea în aplicare a Regulamentului privind ajutorul de stat pentru salvarea și restructurarea întreprinderilor în dificultate**

În baza:

— Decretului nr. 57/2004 pentru numirea membrilor Plenului Consiliului Concurenței;

— prevederilor art. 22 alin. (1) și (2) din Legea nr. 143/1999 privind ajutorul de stat, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere avizul favorabil al Consiliului Legislativ,

președintele Consiliului Concurenței emite următorul ordin:

Art. 1. — În urma adoptării în Plenul Consiliului Concurenței, se pune în aplicare Regulamentul privind restructurarea întreprinderilor în dificultate, cuprins în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Compartimentele de specialitate din cadrul Consiliului Concurenței vor urmări punerea în aplicare a prevederilor prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin și regulamentul menționat la art. 1 vor fi publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Consiliului Concurenței,
Mihai Berinde

București, 23 noiembrie 2004.
Nr. 501.

ANEXĂ

REGULAMENT

privind ajutorul de stat pentru salvarea și restructurarea întreprinderilor în dificultate

În temeiul art. 28 alin. (1) din Legea concurenței nr. 21/1996, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 22 alin. (1) și (2) din Legea nr. 143/1999 privind ajutorul de stat, cu modificările și completările ulterioare, Consiliul Concurenței adoptă prezentul regulament.

INTRODUCERE

Art. 1. — (1) Ieșirea întreprinderilor ineficiente de pe piață este o consecință normală a funcționării acesteia. Faptul că o întreprindere care se află în dificultate este salvată de stat nu poate constitui regula. Ajutoarele pentru operațiunile de salvare și restructurare au fost la originea unora dintre cele mai controversate cazuri de ajutor de stat în trecut și se numără printre tipurile de ajutor cu cele mai importante efecte de distorsiune a concurenței. Principiul general al interzicerii ajutoarelor de stat, prevăzut în Legea nr. 143/1999, cu modificările și completările ulterioare, trebuie, în consecință, să rămână regula, iar posibilitățile de derogare trebuie limitate.

(2) Acordarea de ajutoare pentru salvare și restructurare unor întreprinderi în dificultate nu poate fi considerată legitimă decât cu respectarea anumitor condiții. Ea poate fi justificată, de exemplu, prin rațiuni de politică socială sau regională, de necesitatea de a lua în considerare rolul benefic al întreprinderilor mici și mijlocii în economie sau, în mod excepțional, de interesul menținerii unei structuri de piață concurențială, atunci când dispariția unor întreprinderi ar putea determina o situație de monopol sau de oligopol îngust. Pe de altă parte, nu ar fi justificată menținerea în viață a unei întreprinderi în mod artificial într-un sector confruntat pe termen lung cu supracapacitate structurală sau când ea nu poate supraviețui decât prin intermediul intervențiilor repetate ale statului.

CAPITOLUL I

Definiții și domeniul de aplicare

Conceptul de „întreprindere în dificultate”

Art. 2. — (1) În sensul prezentului regulament, Consiliul Concurenței consideră că o întreprindere este în dificultate atunci când nu este capabilă, fie prin resurse financiare proprii, fie prin resursele pe care poate să le obțină de la proprietari/acționari sau creditori, să acopere pierderile care, în absența unei intervenții din exterior din partea autorităților publice, vor conduce, pe termen scurt sau mediu, aproape sigur la ieșirea din circuitul economic a acesteia.

(2) În mod concret, o întreprindere este considerată ca fiind în dificultate, în principiu și indiferent de mărimea ei, în sensul prezentului regulament, în următoarele împrejurări:

a) în cazul unei societăți cu răspundere limitată, când se constată pierderea a mai mult de jumătate din capitalul social și a mai mult de un sfert din capital în ultimele 12 luni; sau

b) în cazul unei societăți în care cel puțin o parte din asociați este ținută nelimitat pentru datoriile întreprinderii, atunci când s-a pierdut mai mult de jumătate din capitalul propriu, așa cum reiese din evidențele contabile ale societății, și când mai mult de un sfert din acest capital s-a pierdut în cursul ultimelor 12 luni; sau

c) pentru întreprinderile de orice formă juridică, când respectiva întreprindere întrunește condițiile pentru a fi supusă unei proceduri prevăzute de legislația privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului.

(3) Chiar dacă nici una dintre condițiile prevăzute la alin. (2) nu este îndeplinită, o întreprindere poate totuși să fie considerată în dificultate, mai ales dacă suntem în prezența caracteristicilor obișnuite ale unei întreprinderi aflate în dificultate, precum creșterea pierderilor, scăderea cifrei de afaceri, creșterea volumului stocurilor, supracapacitate de producție, scăderea fluxului de numerar, creșterea datoriilor, creșterea sarcinilor financiare și scăderea sau dispariția valorii activului net. În cazurile cele mai grave, întreprinderea poate să fi devenit insolubilă sau să facă obiectul unor proceduri colective de insolvență în conformitate cu dispozițiile legale privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului. În ultimul caz, prezentul regulament se aplică oricărui eventual ajutor acordat în contextul unei astfel de proceduri, în vederea menținerii în activitate a întreprinderii. În orice caz, o întreprindere în dificultate este eligibilă numai dacă nu poate să se redreseze cu resursele proprii sau cu fondurile pe care le obține de la proprietarii/acționarii săi ori de pe piață.

(4) În sensul prezentului regulament, o întreprindere nou-constituită nu este eligibilă pentru acordarea ajutorului pentru salvare sau restructurare, chiar dacă poziția sa financiară inițială este precară. Astfel este, în special, cazul unei întreprinderi create prin lichidarea unei întreprinderi

preexistente sau prin preluarea numai a activelor acesteia. O întreprindere este considerată, în principiu, nou-creată în decursul primilor 3 ani de la începerea activității sale în domeniul respectiv. Numai după această perioadă ea va deveni eligibilă pentru acordarea ajutorului pentru salvare sau restructurare, cu îndeplinirea cumulativă a următoarelor condiții:

a) să poată fi calificată ca întreprindere în dificultate în sensul prezentului regulament;

b) să nu aparțină unui grup de societăți în alte condiții decât cele prevăzute la alin. (5).

(5) O societate care face parte dintr-un grup sau care este preluată de un grup nu este în mod normal eligibilă la acordarea ajutorului pentru salvare sau restructurare, cu excepția cazului când se poate demonstra că dificultățile sale sunt specifice și nu rezultă dintr-o alocare arbitrară a costurilor în cadrul grupului și că aceste dificultăți sunt prea grave pentru a fi rezolvate în cadrul grupului. Dacă o întreprindere în dificultate creează o filială, filiala împreună cu întreprinderea în dificultate care controlează vor fi considerate ca un grup care va putea primi ajutor de stat în condițiile prezentului regulament.

Definiția ajutorului pentru salvare și a ajutorului pentru restructurare

Art. 3. — (1) Prezentul regulament se aplică atât ajutorului pentru salvare, cât și ajutorului pentru restructurare, pentru că în ambele cazuri autoritățile publice se află în fața unei întreprinderi care se află în dificultate, iar salvarea și restructurarea sunt adeseori două faze ale aceleiași operațiuni, chiar dacă ele presupun mecanisme distincte.

(2) Ajutorul pentru salvare este, prin natura sa, o asistență cu caracter temporar și reversibil. Acesta are drept obiectiv principal să permită menținerea întreprinderii în dificultate în circuitul economic în perioada necesară elaborării unui plan de restructurare sau de lichidare. Principiul general este că ajutorul pentru salvare face posibilă susținerea temporară a unei întreprinderi confruntate cu o deteriorare importantă a situației sale financiare, care se reflectă într-o criză acută de lichidități sau de insolvabilitate tehnică. Acest sprijin temporar trebuie să acorde timpul necesar pentru analiza circumstanțelor care au condus la dificultățile cu care se confruntă întreprinderea și pentru elaborarea unui plan care să permită remedierea acestora. Mai mult, ajutorul pentru salvare trebuie să fie limitat la minimum necesar. În alți termeni, un ajutor pentru salvare oferă unei întreprinderi în dificultate un sprijin de scurtă durată, care nu depășește 6 luni. Ajutorul trebuie să constea într-o susținere financiară reversibilă sub formă de garanții la împrumuturi sau de împrumuturi, cu o rată a dobânzii cel puțin comparabilă cu cea aplicabilă împrumuturilor acordate întreprinderilor sănătoase și, mai ales, cu rata dobânzii de referință a Băncii Naționale a României. Măsurile structurale care nu necesită intervenție imediată, precum participarea nemijlocită și automată a statului la fondurile proprii ale întreprinderii, nu pot fi finanțate printr-un ajutor pentru salvare.

(3) Din moment ce un plan de restructurare sau de lichidare pentru care un ajutor a fost solicitat este stabilit și pus în aplicare, orice ajutor suplimentar va fi considerat ajutor pentru restructurare. Măsurile ce trebuie implementate imediat pentru oprirea pierderilor, inclusiv măsurile structurale (de exemplu, retragerea imediată dintr-un domeniu de activitate ce cauzează pierderi), pot fi finanțate printr-un ajutor pentru salvare, sub rezerva condițiilor prevăzute la cap. II lit. A, pentru ajutoarele individuale, și la cap. III secțiunea III. Cu excepția utilizării procedurii simplificate, prevăzută la art. 9, furnizorii vor trebui să demonstreze că aceste măsuri structurale trebuie luate imediat. Ajutorul pentru salvare nu poate fi acordat în mod normal pentru restructurarea financiară.

(4) Pe de altă parte, restructurarea se va baza pe un plan fezabil, coerent și de mare anvergură, care vizează restabilirea viabilității întreprinderii pe termen lung. Restructurarea implică de obicei unul sau mai multe dintre următoarele elemente: reorganizarea și raționalizarea activităților întreprinderii pe o bază cât mai eficientă, implicând, de regulă, retragerea din activitățile generatoare de pierderi, restructurarea activităților existente care pot redeveni competitive și uneori diversificarea lor în direcția unor activități noi și rentabile. Restructurarea industrială trebuie să fie însoțită, de regulă, de restructurarea financiară (injecții de capital, reducerea gradului de îndatorare etc.). Totuși, operațiunile de restructurare, în sensul prezentului regulament, nu se pot limita la un ajutor financiar destinat asanării pierderilor anterioare, fără a interveni asupra cauzelor acestor pierderi.

Domeniul de aplicare a prezentului regulament

Art. 4. — Prezentul regulament se aplică întreprinderilor din toate sectoarele economiei, cu excepția sectorului industriei carbonifere¹⁾, siderurgiei, agriculturii, pescuitului și acvaculturii, fără a prejudicia aplicarea regulilor sectoriale specifice privind întreprinderile în dificultate pentru sectoarele în care asemenea reguli sunt stabilite.

Compatibilitatea cu Legea nr. 143/1999 privind ajutorul de stat, cu modificările și completările ulterioare

Art. 5. — (1) Prevederile art. 2 alin. (2) și (3) din Legea nr. 143/1999, cu modificările și completările ulterioare, prevăd posibilitatea ca ajutorul care intră sub incidența art. 2 alin. (1) din aceasta să fie considerat compatibil cu mediul concurențial normal. Cu excepția cazurilor prevăzute în art. 2 alin. (2) din Legea nr. 143/1999, cu modificările și completările ulterioare, în special ajutorul pentru înlăturarea efectelor unor dezastre sau calamități naturale, care nu sunt avute în vedere aici, singura bază pentru considerarea drept compatibil a ajutorului pentru salvare și restructurare este art. 14 din Legea nr. 143/1999, cu modificările și completările ulterioare.

¹⁾ Prezentul regulament exceptează tipurile de cărbune cărora li se aplică Regulamentul privind ajutorul de stat în domeniul industriei carbonifere, pus în aplicare prin Ordinul președintelui Consiliului Concurenței nr. 192 din 30 iulie 2004, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 736 din 16 august 2004.

(2) Având în vedere că însăși existența sa este în pericol, o întreprindere în dificultate nu poate fi considerată un instrument pentru promovarea altor obiective de politică publică, până când viabilitatea sa este asigurată. În consecință, ajutorul pentru întreprinderile în dificultate poate contribui la dezvoltarea activităților economice fără să aibă efecte negative asupra mediului concurențial normal dacă sunt îndeplinite condițiile prezentului regulament. În măsura în care regiunile României sunt zone asistate în baza hărții regionale a României, Consiliul Concurenței va ține seama de considerentele regionale, conform art. 20.

(3) Analiza ajutorului pentru salvare sau restructurare nu trebuie să fie afectată de schimbările în structura proprietății întreprinderii care primește ajutor.

Beneficiarii de ajutor anterior ilegal

Art. 6. — În cazul în care unei întreprinderi în dificultate i s-a acordat anterior ajutor ilegal, în legătură cu care Consiliul Concurenței a adoptat o decizie negativă, și nu a avut loc o recuperare a acestuia în conformitate cu prevederile Legii nr. 143/1999, cu modificările și completările ulterioare, analiza oricărui ajutor pentru salvare sau restructurare pentru aceeași întreprindere va ține cont mai întâi de efectul cumulativ al ajutorului anterior și al noului ajutor și, în al doilea rând, de faptul că ajutorul anterior nu a fost rambursat.

CAPITOLUL II

Condiții generale pentru autorizarea ajutorului pentru salvarea și/sau restructurarea întreprinderilor în dificultate notificate individual Consiliului Concurenței

Art. 7. — Acest capitol se referă în exclusivitate la măsurile de ajutor notificate individual Consiliului Concurenței. În anumite condiții, Consiliul Concurenței poate autoriza scheme de ajutor pentru salvare sau pentru restructurare; aceste condiții de autorizare sunt prevăzute în cap. III.

A. Ajutorul de stat pentru salvare

Art. 8. — (1) Pentru a fi autorizat de Consiliul Concurenței, ajutorul pentru salvare, așa cum a fost definit în art. 3, trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) să consistă în sprijin de trezorerie acordat întreprinderii sub formă de garanții pentru împrumuturi sau sub formă de împrumuturi; în ambele cazuri, împrumutul trebuie să fie acordat cu o rată a dobânzii cel puțin comparabilă cu cea aplicabilă împrumuturilor acordate întreprinderilor sănătoase și mai ales cu rata de referință a Băncii Naționale a României; orice împrumut trebuie rambursat și orice garanție trebuie să expire într-un interval de până la 6 luni de la plata primei tranșe către întreprindere;

b) să fie justificat prin rațiuni sociale grave și să nu inducă efecte negative inacceptabile asupra mediului concurențial normal;

c) să fie însoțit, cu ocazia notificării, de un angajament al furnizorului de a transmite Consiliului Concurenței, într-un termen maximal de 6 luni care începe să curgă de la data autorizării ajutorului pentru salvare sau, în cazul unui ajutor nenotificat, de la data primei puneri în aplicare a măsurii în chestiune, fie un plan de restructurare sau de lichidare, fie dovada că împrumutul a fost integral rambursat și/sau că garanția a expirat;

d) să se limiteze la suma necesară pentru a menține întreprinderea în circuitul economic pe durata pentru care a fost autorizat ajutorul; o asemenea sumă poate include ajutorul pentru măsuri structurale urgente în concordanță cu art. 3 alin. (3); suma necesară trebuie să se bazeze pe nevoile de lichidități ale întreprinderii pentru a nu mai suferi pierderi; pentru determinarea cuantumului se va avea în vedere rezultatul aplicării formulei prevăzute în anexă; orice ajutor pentru salvare care depășește rezultatul aplicării acestei formule va trebui explicat în detaliu;

e) să respecte condiția prevăzută la art. 24 („prima și ultima dată”).

(2) Dacă furnizorii au prezentat un plan de restructurare în interval de 6 luni de la data autorizării sau, în cazul ajutorului nenotificat, de la implementarea măsurii, termenul limită pentru rambursarea împrumutului sau pentru expirarea garanției este prelungit până când Consiliul Concurenței adoptă o decizie asupra planului, cu excepția cazului când Consiliul Concurenței consideră o asemenea prelungire ca nejustificată.

(3) Consiliul Concurenței va deschide o investigație dacă furnizorii nu trimit:

a) un plan de restructurare credibil și motivat sau un plan de lichidare; sau

b) dovada că împrumutul a fost rambursat integral și/sau că garanția a expirat înainte de împlinirea termenului de 6 luni.

(4) Consiliul Concurenței poate decide să deschidă o investigație, dacă va considera că împrumutul sau garanția a fost utilizată defectuos sau că, după expirarea termenului de 6 luni, neîndeplinirea obligației rambursării ajutorului nu mai poate fi justificată.

(5) Autorizarea unui ajutor pentru salvare nu implică necesarmente ca ajutoarele ținând de un plan de restructurare să fie apoi autorizate, acestea trebuind să fie examinate pe fond.

Procedura simplificată

Art. 9. — Consiliul Concurenței va depune toate diligențele pentru a adopta o decizie în termen de o lună cu privire la ajutorul pentru salvare care îndeplinește toate condițiile prevăzute la art. 8 și care întrunește cumulativ criteriile următoare:

a) întreprinderea în cauză îndeplinește cel puțin unul dintre cele 3 criterii prevăzute la art. 2 alin. (2);

b) ajutorul pentru salvare este limitat la cuantumul rezultat în urma aplicării formulei prevăzute în anexă și nu depășește echivalentul în lei a 10 milioane euro.

B. Ajutorul de stat pentru restructurare

I. Principiul de bază

Art. 10. — Ajutorul de stat pentru restructurare ridică anumite probleme de concurență, întrucât poate să transfere o parte inechitabilă a poverii ajustării structurale și a problemelor sociale și economice care decurg din aceasta asupra altor producători care nu beneficiază de ajutor și asupra altor furnizori de ajutor de stat. Principiul general trebuie, prin urmare, să permită acordarea ajutorului pentru restructurare numai în condițiile în care se poate demonstra că nu contravine mediului concurențial normal și acordurilor internaționale la care România este parte. Acest lucru este posibil numai cu îndeplinirea unor criterii stricte și dacă este sigur că avantajele care rezultă

din supraviețuirea agentului economic vor compensa orice distorsionare a concurenței (de exemplu, atunci când este clar că efectul net al disponibilizărilor rezultate din falimentul întreprinderii, combinat cu efectele pe care le poate avea asupra furnizorilor, ar exacerba problemele referitoare la șomaj sau, în mod excepțional, când dispariția societății ar conduce la o situație de monopol sau de oligopol îngust), cu luarea, în principiu, a unor măsuri compensatorii adecvate în favoarea concurenților.

II. Condiții pentru autorizarea ajutorului

Art. 11. — Consiliul Concurenței va aproba ajutorul numai cu îndeplinirea cumulativă a condițiilor prevăzute în art. 12—18.

Eligibilitatea societății

Art. 12. — Societatea trebuie să poată fi considerată în dificultate, în sensul prevederilor art. 2.

Restabilirea viabilității pe termen lung

Art. 13. — (1) Acordarea ajutorului este condiționată de implementarea planului de restructurare, care stă la baza evaluării Consiliului Concurenței, în cazul tuturor măsurilor de ajutor individual, cu excepția celor vizând întreprinderi mici și mijlocii, așa cum este prevăzut la art. 21.

(2) Planul de restructurare, a cărui durată trebuie să fie cât mai scurtă posibil, trebuie să restaureze viabilitatea pe termen lung a societății într-un interval rezonabil și pe baza unor evaluări realiste cu privire la condițiile de funcționare viitoare. Prin urmare, ajutorul pentru restructurare trebuie să fie corelat cu un plan de restructurare viabil la care se angajează furnizorul respectiv. Planul conținând toate detaliile relevante trebuie prezentat Consiliului Concurenței și trebuie să cuprindă, în special, un studiu de piață. Ameliorarea viabilității trebuie să rezulte în principal din măsuri interne conținute în planul de restructurare; ea nu poate să se bazeze pe factori externi, precum fluctuația prețurilor și a cererii, asupra cărora întreprinderea nu are o mare influență, decât numai dacă ipotezele cu privire la evoluția pieței sunt general recunoscute. Restructurarea trebuie să cuprindă abandonarea activităților care ar rămâne generatoare de pierderi structurale chiar și după restructurare.

(3) Planul de restructurare trebuie să descrie circumstanțele care au condus la apariția dificultăților societății, prin aceasta asigurându-se o bază pentru analiza faptului că măsurile sunt cele adecvate. Trebuie să se aibă în vedere, printre altele, situația prezentă și de perspectivă a cererii și ofertei pe piața relevantă a produsului, cu scenarii care să reflecte ipotezele optimiste, pesimiste și intermediare și punctele tari și cele slabe ale societății. Planul de restructurare trebuie să permită întreprinderii să progreseze către o nouă structură, care să îi ofere perspectiva viabilității pe termen lung și să îi permită să funcționeze cu resurse proprii.

(4) Planul trebuie să asigure o schimbare radicală care va permite întreprinderii, după finalizarea restructurării, să își acopere integral costurile, inclusiv amortizarea și cheltuielile financiare.

(5) Recuperarea scontată a investițiilor trebuie să fie suficientă astfel încât să permită întreprinderii restructurate să concureze prin propriile forțe pe piața liberă. Dacă

dificultățile întreprinderii provin din deficiențe ale sistemului de guvernare corporativă, acestea trebuie să facă obiectul unor adaptări corespunzătoare.

Prevenirea oricărei distorsiuni excesive a concurenței

Art. 14. — (1) În vederea minimizării cât mai mult posibil a efectelor negative asupra condițiilor de comerț, astfel încât efectele pozitive urmărite să contracareze efectele negative, se vor lua măsuri compensatorii. În caz contrar, se va considera că ajutorul este incompatibil cu mediul concurențial normal. Pentru stabilirea caracterului corespunzător al măsurilor compensatorii, Consiliul Concurenței va avea în vedere obiectivul de restabilire a viabilității pe termen lung.

(2) Printre aceste măsuri se numără cesiunile de active, reduceri ale capacității de producție sau ale prezenței pe piață și reducerea barierelor la intrare pe piețele în cauză. La analiza caracterului corespunzător al măsurilor compensatorii, Consiliul Concurenței va lua în considerare structura pieței și condițiile de concurență pentru a se asigura că nici una dintre aceste măsuri nu conduce la deteriorarea structurii pieței, având, de exemplu, efectul indirect de creare a unei situații de monopol sau de oligopol îngust. Dacă furnizorul poate demonstra că o astfel de situație ar putea apărea, atunci măsura compensatorie trebuie stabilită astfel încât să se evite o astfel de împrejurare.

(3) Măsurile vor fi proporționale cu efectele distorsionante cauzate de ajutor și, în special, cu mărimea și importanța relativă a societății pe piață (piețe). Ele ar trebui să aibă loc cu precădere pe piața (piețele) în care societatea va avea o poziție semnificativă după restructurare. Nivelul reducerii va fi stabilit de la caz la caz. Consiliul Concurenței va stabili importanța măsurilor compensatorii necesare pe baza studiului de piață anexat la planul de restructurare și, dacă este cazul, pe baza oricăror alte informații puse la dispoziția sa, inclusiv a celor furnizate de părțile interesate. Reducerea trebuie să fie parte integrantă a restructurării, așa cum este ea stipulată în planul de restructurare. Acest principiu se va aplica indiferent dacă divizările au loc înainte sau după acordarea ajutorului de stat, atât timp cât ele fac parte din restructurare. Stoparea și renunțarea definitivă la activitățile generatoare de pierdere, care sunt absolut necesare restabilirii viabilității, nu vor fi considerate reduceri ale capacității sau ale prezenței pe piață, atunci când sunt analizate măsurile compensatorii. O astfel de analiză va ține cont de orice ajutor pentru salvare acordat anterior.

(4) Totuși, această condiție nu se aplică în mod normal întreprinderilor mici, întrucât se poate presupune că ajutorul ad-hoc acordat întreprinderilor mici nu afectează de obicei un mediu concurențial normal, cu excepția cazului în care se prevede altfel în regulile de ajutor de stat într-un anumit sector sau dacă beneficiarul operează pe o piață afectată de supracapacitate pe termen lung.

(5) Atunci când beneficiarul operează pe o piață afectată de supracapacitate structurală pe termen lung, așa cum este definită în Regulamentul multisectorial privind ajutorul regional pentru proiecte mari de investiții, pus în aplicare prin Ordinul președintelui Consiliului Concurenței

nr. 252/2002 privind punerea în aplicare a regulamentelor Consiliului Concurenței, elaborate în baza Legii nr. 143/1999 privind ajutorul de stat, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 165 din 17 martie 2003, cu modificările și completările ulterioare, ar putea fi necesar ca reducerea capacității de producție sau a prezenței sale pe piață să fie de 100%. În aceste cazuri, Consiliul Concurenței va permite numai acel ajutor care atenuază costurile sociale de restructurare, în conformitate cu art. 22 și cu regulile privind ajutorul de protecție a mediului pentru dezafectarea amplasamentelor poluate care, în caz contrar, ar fi abandonate.

Ajutor limitat la minimum necesar: contribuție reală, lipsită de ajutor

Art. 15. — (1) Suma și intensitatea ajutorului trebuie să fie limitate strict la costurile minime de restructurare necesare, pentru a permite restructurarea în funcție de resursele financiare existente ale întreprinderii, acționarilor săi sau ale grupului din care face parte. O astfel de evaluare va lua în considerare orice ajutor pentru salvare acordat anterior. Se anticipează ca beneficiarii de ajutor să aducă o contribuție semnificativă la planul de restructurare din propriile resurse, inclusiv din vânzarea de active neesențiale pentru supraviețuirea întreprinderii ori din finanțări externe în condiții de piață. O astfel de contribuție este un semn că piețele au încredere în valoarea practică a restabilirii viabilității. O astfel de contribuție trebuie să fie reală, adică efectivă, cu excluderea oricărui profituri potențiale viitoare, precum cele din fluxul de numerar (cash flow) și trebuie să fie cât mai substanțială.

(2) În mod normal, Consiliul Concurenței va considera că următoarele contribuții la restructurare sunt corespunzătoare: cel puțin 25% pentru întreprinderi mici, cel puțin 40% pentru întreprinderi mijlocii și cel puțin 50% pentru întreprinderi mari. În situații excepționale și în cazuri extrem de dificile, ce trebuie demonstrate de către furnizori, Consiliul Concurenței poate accepta o contribuție reală mai scăzută.

(3) Pentru limitarea efectului de distorsionare a concurenței, valoarea ajutorului sau forma în care acesta este acordat va fi de o astfel de natură încât să se evite ca societatea să primească un surplus de lichidități ce ar fi folosit în scopul unor activități agresive, de distorsiune a pieței, fără legătură cu procesul de restructurare. Consiliul concurenței va analiza, în consecință, nivelul pasivelor societății după restructurare, inclusiv situația ce urmează oricărei amânări sau reduceri a datoriilor sale, în special în contextul continuării activității sale după începerea procedurii colective de faliment. Nu vor fi acordate ajutoare pentru finanțarea unei investiții noi care nu este esențială pentru restabilirea viabilității întreprinderii.

Condiții specifice pentru autorizarea ajutorului

Art. 16. — Pe lângă măsurile compensatorii descrise în art. 14, Consiliul Concurenței poate impune orice condiții și obligații pe care le consideră necesare pentru a se asigura că ajutorul nu distorsionează mediul concurențial normal, în eventualitatea în care furnizorii în cauză nu s-au angajat să adopte astfel de prevederi. De exemplu, Consiliul Concurenței poate solicita furnizorilor:

a) să ia ei înșiși anumite măsuri (de exemplu, să deschidă anumite piețe, legate direct sau indirect de activitățile societății, pentru alți operatori);

b) să impună anumite obligații societății beneficiare;

c) să se abțină de la acordarea altor tipuri de ajutor către societatea beneficiară pe perioada de restructurare.

Implementarea completă a planului de restructurare și respectarea condițiilor

Art. 17. — (1) Beneficiarul trebuie să implementeze integral planul de restructurare și să execute orice altă obligație prevăzută în decizia de autorizare a ajutorului. Consiliul Concurenței va considera drept aplicare abuzivă a ajutorului orice defecțiune de executare a planului sau de respectare a obligațiilor stabilite în decizia de autorizare.

(2) Dacă operațiunile de restructurare acoperă mai mulți ani și implică valori semnificative ale ajutorului de stat, Consiliul Concurenței poate solicita ca plata ajutorului de restructurare să fie împărțită în rate și poate pune următoarele condiții la plata fiecărei rate:

a) confirmarea, înainte de fiecare plată, a realizării fiecărei etape din planul de restructurare, în conformitate cu programul stabilit; sau

b) autorizarea, înainte de fiecare plată, după ce s-a verificat că planul este implementat în mod satisfăcător.

Monitorizarea și raportul anual

Art. 18. — (1) Consiliului Concurenței trebuie să i se ofere posibilitatea să se asigure că planul de restructurare este realizat în mod corespunzător, prin rapoartele periodice și detaliate transmise de furnizorii în cauză.

(2) În cazul ajutorului către întreprinderi mari, primul dintre aceste rapoarte va fi în mod normal transmis Consiliului Concurenței nu mai târziu de 6 luni de la momentul autorizării ajutorului. Ulterior, rapoartele vor fi transmise Consiliului Concurenței cel puțin o dată pe an, la o dată stabilită, până când se poate considera că obiectivele planului de restructurare au fost îndeplinite. Ele trebuie să includă toate informațiile necesare Consiliului Concurenței pentru a putea monitoriza implementarea programului de restructurare, programul de plăți către societate și situația sa financiară, precum și respectarea oricăror condiții sau obligații stipulate în decizia de aprobare a ajutorului. Ele trebuie să includă mai ales toate informațiile relevante prevăzute la art. 23 asupra oricărui ajutor pe care societatea l-a primit, indiferent de obiectiv, fie pe baze individuale, fie în baza unei scheme generale, pe perioada restructurării. În situația în care Consiliul Concurenței are nevoie de confirmarea imediată a anumitor informații, ca de exemplu asupra închiderii sau a reducerilor de capacitate, poate solicita rapoarte cu o frecvență mai mare.

(3) În cazul ajutorului pentru întreprinderi mici și mijlocii, transmiterea anuală a unei copii a situației financiare va fi, în mod normal, suficientă, cu excepția situației când decizia de autorizare a ajutorului impune condiții mai riguroase.

III. Modificarea planului de restructurare

Art. 19. — (1) Dacă ajutorul de restructurare a fost autorizat, furnizorii în cauză pot, în timpul perioadei de restructurare, să solicite Consiliului Concurenței să fie de acord cu schimbările aduse planului de restructurare și valorii ajutorului. Consiliul Concurenței poate permite astfel de schimbări cu condiția îndeplinirii următoarelor condiții:

a) planul revizuit va indica la rândul lui restabilirea viabilității într-un interval rezonabil de timp;

b) dacă valoarea ajutorului este mărită, orice măsură compensatorie solicitată va fi mai cuprinzătoare decât cele impuse inițial;

c) dacă măsurile compensatorii propuse sunt mai mici decât cele prevăzute inițial, valoarea ajutorului va fi redusă în mod corespunzător;

d) noul program de punere în aplicare a măsurilor compensatorii nu va putea fi întârziat în raport cu cel inițial adoptat decât pentru rațiuni neimputabile întreprinderii beneficiare sau furnizorului de ajutor; în caz contrar, suma ajutorului trebuie să fie redusă în mod corespunzător.

(2) Dacă condițiile impuse de Consiliul Concurenței sau angajamentele luate de furnizorul ajutorului sunt relaxate/reduce ulterior deciziei Consiliului Concurenței, suma ajutorului va fi redusă corespunzător sau alte condiții pot fi impuse.

(3) Dacă furnizorii aduc modificări la un plan de restructurare aprobat fără informarea la timp a Consiliului Concurenței, atunci Consiliul Concurenței va demara procedura de investigație.

IV. Ajutorul de restructurare în zonele asistate

Art. 20. — (1) Consiliul Concurenței va ține cont de necesitățile dezvoltării regionale atunci când va analiza ajutorul de restructurare în zonele asistate. Faptul că o întreprindere în dificultate este situată într-o zonă asistată nu justifică totuși o abordare permisivă a ajutorului pentru restructurare: pe termen mediu și lung, o regiune nu beneficiază cu nimic de pe urma faptului că societățile sunt sprijinite în mod artificial. Mai mult, în scopul dezvoltării regionale, este în interesul regiunii ca aceasta să utilizeze resurse astfel încât să fie dezvoltate cât mai curând acele activități viabile și durabile. În fine, trebuie minimizată distorsionarea concurenței chiar și în cazul acordării unui ajutor întreprinderilor din zonele asistate. În acest context trebuie avute în vedere și posibilele efecte secundare negative ce pot apărea în zona respectivă și în alte zone asistate.

(2) Astfel criteriile enumerate la art. 12—19 se aplică în mod egal și zonelor asistate, chiar și atunci când se iau în considerare necesitățile dezvoltării regionale. Totuși, în zonele asistate și cu excepția cazului în care regulile de ajutor de stat pentru anumite sectoare prevăd altfel, condițiile de autorizare a ajutorului pot fi mai puțin stricte în ceea ce privește realizarea măsurilor compensatorii și mărimea contribuției beneficiarului. Dacă necesitățile dezvoltării regionale o justifică, în situațiile în care o reducere a capacității sau a prezenței pe piață pare a fi măsura cea mai adecvată pentru evitarea oricărei distorsiuni excesive a concurenței, reducerea solicitată va fi mai mică în zonele asistate decât în zonele neasistate, corespunzător hărții regionale a României.

V. Ajutor de restructurare pentru întreprinderi mici și mijlocii

Art. 21. — (1) Ajutorul acordat întreprinderilor mici, așa cum sunt ele definite în Regulamentul privind ajutorul de stat pentru întreprinderi mici și mijlocii, pus în aplicare prin Ordinul președintelui Consiliului Concurenței nr. 55/2004, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 340 din 19 aprilie 2004, cu modificările și completările

ulterioare, tinde să afecteze condițiile comerciale mai puțin decât cel acordat întreprinderilor mijlocii și mari. Același lucru este valabil și pentru ajutorul de restructurare, astfel încât condițiile stipulate în art. 12—19 se aplică cu mai puțină strictețe în următoarele privințe:

a) ajutorul nerambursabil către întreprinderile mici nu va fi de obicei legat de măsurile compensatorii (art. 14 alin. 4), cu excepția cazului în care este altfel stipulat în regulile de ajutor de stat privind un anumit sector;

b) cerințele privind conținutul rapoartelor vor fi mai puțin severe pentru întreprinderile mici și mijlocii (art. 18).

(2) Cu toate acestea, principiul „prima și ultima dată” (menționat în art. 24) se va aplica în mod deplin și întreprinderilor mici și mijlocii.

(3) Pentru întreprinderile mici și mijlocii planul de restructurare nu trebuie autorizat de către Consiliul Concurenței. Totuși, planul trebuie să îndeplinească cerințele stipulate în art. 13 alin. 2—5 și să fie aprobat de către furnizorii în cauză și transmis Consiliului Concurenței. Ajutorul nerambursabil trebuie să fie acordat cu condiția realizării complete a planului de restructurare. Obligația de a verifica îndeplinirea acestor condiții revine furnizorilor.

VI. Ajutorul destinat să acopere costurile sociale de restructurare

Art. 22. — (1) Planurile de restructurare implică în mod normal reduceri sau abandonarea activităților generatoare de pierderi. Astfel de replieri sunt adeseori necesare în interesul raționalizării și eficientizării, și independent de reducerile de capacitate care ar putea fi impuse drept condiție a acordării ajutorului. Orice motivație ar sta la baza lor, aceste măsuri vor conduce în general la reduceri ale personalului întreprinderilor beneficiare.

(2) Obligațiile pe care o întreprindere trebuie să și le asume în virtutea legislației muncii sau a contractelor colective de muncă încheiate cu sindicatele în materie de plăți compensatorii pentru disponibilizări și/sau pensionări anticipate fac parte din costurile normale pe care o întreprindere trebuie să le finanțeze din resursele proprii. În aceste condiții, orice contribuție a statului la aceste costuri trebuie considerată ca ajutor de stat, indiferent dacă plățile sunt efectuate direct către întreprindere ori personalului printr-o agenție guvernamentală.

(3) Nu există nici o obiecție *a priori* față de un astfel de ajutor atunci când el este acordat întreprinderilor în dificultate, întrucât ar aduce beneficii economice care sunt mai presus de interesele întreprinderii în cauză, facilitând schimbările structurale și diminuând greutățile.

(4) Pe lângă acoperirea costurilor plăților compensatorii pentru disponibilizări și/sau pensionări anticipate, ajutorul se acordă de obicei în baza unei anumite scheme de restructurare pentru instruire, consultanță și asistență de ordin practic pentru identificarea de alternative de angajare, asistență pentru reamplasare și instruire profesională, precum și asistență pentru angajații care doresc să înceapă o afacere. Consiliul Concurenței va avea întotdeauna o abordare favorabilă atunci când ajutorul este acordat societății în dificultate.

(5) Tipul de ajutor descris la alin. 2—4 va fi identificat clar în planul de restructurare, întrucât ajutorul pentru măsuri sociale în beneficiul exclusiv al angajaților concediați nu este luat în considerare în scopul stabilirii

ariei de extindere a măsurilor compensatorii menționate în art. 14.

VII. Necesitatea de informare a Consiliului Concurenței asupra oricărui ajutor acordat societății beneficiare în timpul perioadei de restructurare

Art. 23. — (1) La analiza unui ajutor de restructurare primit de către o întreprindere mare sau mijlocie în baza prezentului regulament, acordarea oricărui alt ajutor în timpul perioadei de restructurare, chiar și în conformitate cu o schemă care a fost deja autorizată, este susceptibilă a influența analiza Consiliului Concurenței asupra ariei de extindere a măsurilor compensatorii solicitate.

(2) În notificările de ajutor de restructurare către o întreprindere mare sau mijlocie se va indica orice alt ajutor de orice tip, care urmează a fi acordat societății beneficiare în timpul perioadei de restructurare, cu excepția cazului în care ele fac obiectul regulii pragului minim. La analiza ajutorului de restructurare, Consiliul Concurenței va lua în considerare acest ajutor.

(3) Orice ajutor acordat efectiv unei întreprinderi mari sau mijlocii în timpul perioadei de restructurare, inclusiv ajutorul acordat în conformitate cu o schemă autorizată, va fi notificat individual la Consiliul Concurenței dacă acesta nu a fost informat în această privință la momentul deciziei sale privind ajutorul de restructurare.

(4) Consiliul Concurenței se va asigura că acordarea ajutorului pe baza schemelor de ajutor autorizate nu este susceptibilă să eludeze prevederile prezentului regulament.

C. „Prima și ultima dată“

Art. 24. — (1) Un ajutor pentru salvare este o operațiune cu caracter excepțional, vizând, în principal, menținerea unei întreprinderi în circuitul economic pe o perioadă limitată, în cursul căreia viitorul său poate fi evaluat. Nu trebuie să fie posibil a autoriza acordarea repetată de ajutoare pentru salvare care s-ar limita la menținerea status quo-ului (situației anterioare), amânând inevitabilul și deplasând între timp problemele economice și sociale asupra altor producători mai performanți sau asupra altor potențiali furnizori. Prin urmare, un ajutor pentru salvare nu trebuie acordat decât o singură dată (condiția „prima și ultima dată“). Conform aceluiași principiu, pentru a evita ca unele întreprinderi să fie neloyal asistate atunci când ele nu pot supraviețui decât grație unor intervenții repetate ale autorităților publice, ajutoarele pentru restructurare nu trebuie să fie acordate decât o singură dată. În fine, dacă un ajutor pentru salvare este acordat unei întreprinderi care a primit deja un ajutor pentru restructurare, se poate considera că dificultățile beneficiarului au caracter recurent și că intervențiile repetate ale statului dau loc la distorsiuni ale concurenței. Astfel de intervenții repetate ale statului nu vor fi autorizate.

(2) Atunci când notifică un ajutor pentru salvare sau de restructurare la Consiliul Concurenței, furnizorii vor specifica dacă societatea în cauză a mai primit deja ajutor de salvare sau de restructurare în trecut, inclusiv orice astfel de ajutor înainte de data intrării în vigoare a prezentului regulament și orice ajutor nenotificat. În privința ajutorului nenotificat, Consiliul Concurenței va lua în considerare posibilitatea ca acest ajutor să poată fi declarat compatibil cu mediul concurențial normal altfel decât ca ajutor pentru salvare sau restructurare. Într-o asemenea situație și dacă

s-au scurs mai puțin de 10 ani de la acordarea ajutorului pentru salvare, de la încheierea perioadei de restructurare sau de la încetarea aplicării planului de restructurare (luându-se în considerare evenimentul survenit cel mai recent), Consiliul Concurenței nu va autoriza un nou ajutor pentru salvare ori pentru restructurare. Excepții de la această regulă sunt permise în următoarele cazuri:

a) dacă un ajutor pentru restructurare urmează unui ajutor pentru salvare în cadrul aceleiași operațiuni de restructurare;

b) dacă un ajutor pentru salvare a fost acordat cu respectarea condițiilor prevăzute la art. 8 și nu a fost urmat de o restructurare cu sprijinul statului, dacă:

(i) în mod rezonabil, se poate sconta pe viabilitatea pe termen lung a întreprinderii după acordarea ajutorului pentru salvare; și

(ii) un nou ajutor pentru salvare sau un ajutor pentru restructurare devine necesar după cel puțin cinci ani, datorită unor împrejurări imprevizibile, neimputabile întreprinderii; o împrejurare imprevizibilă este o situație pe care echipa managerială a întreprinderii nu o putea nicidecum prevedea la momentul elaborării planului de restructurare și care nu se datorează unor neglijențe sau erori de management al întreprinderii și nici unor decizii ale grupului de care ea aparține;

c) în considerarea unor circumstanțe excepționale și imprevizibile neimputabile întreprinderii.

(3) În cazurile enumerate la alin. (2) lit. b) și c), procedura prevăzută la art. 9 nu poate fi aplicată.

(4) Eventualele modificări ale statutului proprietății întreprinderii beneficiare, intervenite ca urmare a acordării ajutorului sau a oricărei proceduri judiciare sau administrative având ca efect asanarea bilanțului său contabil, reducerea angajamentelor sale sau purgarea de datoriile sale anterioare nu afectează cu nimic aplicarea regulii prevăzute la alin. (2), atâta vreme cât este vorba de menținerea în activitate a aceleiași întreprinderi.

(5) Când un grup de întreprinderi a beneficiat de un ajutor pentru salvare sau pentru restructurare, Consiliul Concurenței nu va autoriza, în principiu, acordarea unui nou ajutor pentru salvare sau pentru restructurare grupului însuși și nici vreunul dintre entitățile care fac parte din el, numai dacă o perioadă de 10 ani se va fi scurs după acordarea ajutorului pentru salvare, de la finalizarea perioadei de restructurare sau după ce aplicarea planului de restructurare a fost întreruptă, fiind luat în considerare momentul survenit cel mai recent. Când o entitate aparținând unui grup a primit ajutor pentru salvare sau pentru restructurare, grupul, în ansamblul său, precum și celelalte entități care fac parte din el, cu excepția beneficiarului anterior al ajutorului, rămân eligibile pentru aceste ajutoare pentru salvare sau restructurare, sub rezerva respectării celorlalte dispoziții ale prezentului regulament. Furnizorul trebuie să se asigure că nici un ajutor nu va fi transmis prin grup sau prin alte entități care fac parte din el către beneficiarul anterior al ajutorului de stat.

(6) În cazul unei întreprinderi care preia active de la o altă întreprindere, în special a unei întreprinderi care a fost supusă uneia dintre procedurile prevăzute la alin. (4) sau unei proceduri colective de insolvență în aplicarea legislației

reorganizării judiciare și a falimentului și care deja a primit ea însăși un ajutor pentru salvare sau restructurare, întreprinderea achiziitoare nu este supusă principiului „prima și ultima dată”, în măsura în care sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

a) întreprinderea achiziitoare este în mod clar distinctă de vechea întreprindere;

b) întreprinderea achiziitoare a dobândit activele vechii întreprinderi la prețul pieței;

c) lichidarea sau reorganizarea judiciară și răscumpărarea vechii întreprinderi nu constituie în speță doar modalități de evaluare a principiului „prima și ultima dată”: Consiliul Concurenței ar putea constata că acesta este scopul urmărit dacă, de exemplu, dificultățile întâmpinate de achizitor erau în mod clar previzibile atunci când a avut loc răscumpărarea activelor vechii întreprinderi.

(7) În orice caz, având în vedere că ajutorul în vederea achiziționării de active constituie ajutor pentru investiția inițială, acesta nu poate fi autorizat în baza acestui regulament.

CAPITOLUL III

Scheme de ajutor pentru întreprinderi mici și mijlocii

I. Principii generale

Art. 25. — Consiliul Concurenței va autoriza scheme de acordare de ajutor pentru salvare și/sau restructurare destinate întreprinderilor mici și mijlocii aflate în dificultate, numai în cazurile în care întreprinderile respective corespund definiției întreprinderilor mici și mijlocii din anexa Regulamentului privind ajutorul de stat pentru întreprinderi mici și mijlocii, cu modificările și completările ulterioare. Sub rezerva dispozițiilor speciale ce urmează, compatibilitatea unor astfel de scheme va fi apreciată în considerarea condițiilor prevăzute la art. 2—24, cu excepția art. 9, care nu se aplică schemelor de ajutor. Orice ajutor acordat în baza unei scheme și neîndeplinind vreuna dintre aceste condiții trebuie să fie notificat individual și autorizat în prealabil de către Consiliul Concurenței.

II. Eligibilitate

Art. 26. — (1) Cu excepția cazurilor în care se prevede altfel în regulile privind ajutorul de stat pentru sectoare specifice, acordarea de ajutor către întreprinderi mici și mijlocii, în baza unor scheme care au fost autorizate începând cu data de aplicare a prezentului Regulament, va fi exceptată de la notificarea individuală doar atunci când respectivele întreprinderi îndeplinesc cel puțin unul dintre cele trei criterii menționate la art. 2 alin. (2).

(2) Ajutorul acordat unor întreprinderi care nu îndeplinesc nici unul dintre cele trei criterii trebuie notificat individual Consiliului Concurenței, astfel ca acesta să poată evalua dacă întreprinderile în cauză pot fi considerate întreprinderi aflate în dificultate.

(3) Ajutorul acordat unor întreprinderi active pe o piață în care există supracapacitate structurală pe termen lung, indiferent de mărimea beneficiarului, trebuie, de asemenea, să fie notificat individual Consiliului Concurenței, astfel încât acesta să îl poată evalua în baza art. 14 alin. (5).

III. Condiții pentru autorizarea schemelor de ajutor pentru salvare

Art. 27. — (1) Pentru a fi autorizate de Consiliul Concurenței, schemele de ajutor pentru salvare trebuie să îndeplinească condițiile stipulate la art. 8 alin. (1) lit. a), b),

d) și e). Mai mult, ajutorul pentru salvare nu poate fi acordat pe o perioadă mai lungă de 6 luni, perioadă pe parcursul căreia trebuie efectuată o analiză a situației întreprinderii respective.

(2) Înainte de împlinirea perioadei maxime stabilite la alin. (1), furnizorul de ajutor trebuie să fi aprobat un plan de restructurare sau un plan de lichidare, în caz contrar Consiliul Concurenței putând solicita curții de apel obligarea beneficiarului la rambursarea împrumutului și a ajutorului corespunzător primei de risc.

(3) Orice ajutor acordat pe o perioadă mai lungă de 6 luni sau nerambursat după 6 luni trebuie să fie notificat individual la Consiliul Concurenței.

IV. Condiții de autorizare a schemelor de ajutor pentru restructurare

Art. 28. — Consiliul Concurenței va autoriza scheme de ajutor pentru restructurare, numai dacă acordarea ajutorului este subordonată implementării în totalitate de către beneficiar a unui plan de restructurare aprobat de furnizorul ajutorului respectiv și îndeplinind următoarele condiții:

a) restabilirea viabilității: se aplică criteriile stipulate în art. 13;

b) prevenirea oricărei distorsionări excesive a concurenței: ajutorul acordat întreprinderilor mici fiind mai puțin susceptibil să denatureze concurența, principiul prevăzut la art. 14 nu se aplică, cu excepția cazurilor unde se stipulează altfel în regulile privind ajutorul de stat pentru sectoare specifice; schemele vor prevedea ca întreprinderile beneficiare să nu îşi mărească capacitatea în timpul perioadei de restructurare;

c) limitarea ajutorului la minimum necesar: se aplică principiile stipulate în art. 15;

d) modificarea planului de restructurare: orice modificări aduse planului de restructurare trebuie să fie în conformitate cu regulile menționate la art. 19.

V. Condiții comune pentru autorizarea schemelor de salvare și/sau restructurare

Art. 29. — (1) Schemele trebuie să specifice suma maximă de ajutor care poate fi acordată oricărei întreprinderi, ca parte a unei operațiuni care include ajutor pentru salvare și/sau restructurare, inclusiv în cazul în care planul este modificat. Orice ajutor care depășește această sumă trebuie să fie notificat individual Consiliului Concurenței. Suma maximă de ajutor de stat acordată pentru ajutorul combinat pentru salvarea și restructurarea uneia și aceleiași întreprinderi nu poate fi mai mare decât echivalentul a 10 milioane euro, incluzând orice ajutor obținut din alte surse sau în baza altor scheme.

(2) Principiul „prima și ultima dată” prevăzut la art. 24 este pe deplin aplicabil.

(3) Furnizorul de ajutor trebuie, de asemenea, să notifice individual Consiliului Concurenței când o întreprindere preia activele unei alte întreprinderi care, la rândul ei, a primit ajutor pentru salvare sau restructurare.

VI. Monitorizarea și rapoartele anuale

Art. 30. — Art. 18 nu se aplică schemelor de ajutor. Totuși, autorizarea schemelor de ajutor va fi însoțită de obligația de a prezenta, în mod normal anual, un raport asupra modului de operare a schemei respective, conținând informațiile prevăzute în Regulamentul privind forma, conținutul și alte detalii ale notificării unui ajutor de stat,

pus în aplicare prin Ordinul președintelui Consiliului Concurenței nr. 27/2000, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 125 din 24 martie 2002, cu modificările ulterioare. Rapoartele trebuie, de asemenea, să includă o listă a tuturor întreprinderilor beneficiare, indicând pentru fiecare dintre ele:

- a) numele întreprinderii;
- b) codul sectorial al întreprinderii, utilizând codurile de clasificare CAEN;
- c) numărul angajaților;
- d) cifra de afaceri anuală și valoarea bilanțului contabil;
- e) suma ajutorului acordat;
- f) suma și forma contribuției beneficiarului;
- g) dacă este cazul, forma și gradul măsurilor compensatorii;
- h) dacă este cazul, orice ajutor pentru restructurare sau altă formă de sprijin asemănător care a fost primit anterior;
- i) dacă întreprinderea beneficiară a fost sau nu lichidată sau i s-au aplicat proceduri colective de insolvență înainte de finalizarea perioadei de restructurare.

CAPITOLUL IV

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 31. — (1) Consiliul Concurenței va propune, în temeiul art. 13 din Legea nr. 143/1999, cu modificările și completările ulterioare, ca furnizorul de ajutor să ia măsuri corespunzătoare cu privire la un ajutor existent, în conformitate cu alin. (2) și (3) ale acestui articol. Autorizarea în viitor a oricărei scheme de ajutor este supusă condiției respectării acestor prevederi.

(2) Furnizorii de ajutor de stat care au acceptat propunerea Consiliului Concurenței trebuie să modifice schemele de ajutor existente care vor rămâne în aplicare timp de 6 luni de la intrarea în vigoare a prezentului regulament, cu scopul de a le armoniza.

(3) Furnizorii de ajutor de stat au obligația să anunțe acceptarea acestor măsuri corespunzătoare în decurs de

o lună de la primirea scrisorii care propune măsurile corespunzătoare.

Art. 32. — (1) Prezentul regulament intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) Anexa face parte integrantă din prezentul regulament.

(3) Dispozițiile prezentului regulament se aplică în conformitate cu Regulamentul privind forma, conținutul și alte detalii ale notificării unui ajutor de stat și în conformitate cu Regulamentul privind pragul minim al ajutorului de stat care nu cade sub incidența obligației de notificare, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Consiliului Concurenței nr. 27/2000, cu modificările ulterioare.

(4) Prezentul regulament se aplică ajutoarelor de stat notificate după intrarea sa în vigoare, precum și ajutoarelor de stat notificate înainte de intrarea sa în vigoare, dar pentru care decizia Consiliului Concurenței este ulterioară acestei date sau Consiliul Concurenței nu a emis încă o decizie.

(5) La data intrării în vigoare a prezentului regulament se abrogă Regulamentul privind ajutorul de stat pentru salvarea și restructurarea întreprinderilor în dificultate, pus în aplicare prin Ordinul președintelui Consiliului Concurenței nr. 92/2002 privind punerea în aplicare a regulamentelor Consiliului Concurenței, elaborate în baza Legii nr. 143/1999 privind ajutorul de stat, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 470 din 2 iulie 2002, cu modificările și completările ulterioare.

(6) Prezentul regulament transpune în legislația românească comunicatul Comisiei Europene — Linii directoare comunitare privind ajutorul de stat pentru salvarea și restructurarea firmelor în dificultate, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. C 244 din 1 octombrie 2004.

ANEXĂ

la regulament

Formula¹⁾ de calcul al valorii maxime a ajutorului pentru salvare care poate face obiectul procedurii simplificate:

$$\frac{\text{EBIT}_t + \text{amortizare}_t + (\text{capital de lucru}_t - \text{capital de lucru}_{t-1})}{2}$$

2

Formula se bazează pe rezultatele operaționale (din exploatare) ale întreprinderii (EBIT, profit înainte de impozitare și aplicare a dobânzilor) înregistrat în anul anterior acordării/notificării ajutorului (indicat prin t). La

această sumă a fost adăugată amortizarea, apoi modificările apărute în capitalul de lucru trebuie adăugate la total. Modificarea apărută în capitalul de lucru se calculează ca diferență între activele pe termen scurt și pasivele pe termen scurt²⁾ pentru ultimele situații financiare închise. În mod similar, dacă ar exista provizioane la nivelul rezultatului din exploatare, acestea vor trebui să fie clar indicate, iar rezultatul nu ar trebui să includă astfel de provizioane.

¹⁾ EBIT (profit brut înainte de impozitare și aplicarea dobânzilor după cum este stipulat în contabilitatea anuală, precedentă anului în care s-a aplicat, indicată cu t), trebuie să fie mărită cu amortizarea survenită în aceeași perioadă plus modificările survenite în capitalul de lucru în decursul unei perioade de 2 ani (anul precedent aplicării și anul anterior acestuia), împărțită la 2 pentru a determina valoarea corespunzătoare pentru 6 luni, adică perioada normală pentru a permite ajutor pentru salvare.

²⁾ Activele curente: lichidități, creanțe (conturi de clienți și conturi de debitori), alte active curente și cheltuieli plătite în avans, stocuri. Pasive curente: datorii financiare, obligații comerciale (conturi de furnizori și creditori) și alte pasive curente, venit amânat, alte obligații cumulate, obligații fiscale.

Formula are ca obiectiv estimarea fluxului de numerar operațional negativ al întreprinderii în anul precedent solicitării ajutorului (sau precedent acordării ajutorului în cazul ajutoarelor nenotificate). O jumătate din această sumă ar trebui să țină întreprinderea în funcțiune pentru o perioadă de 6 luni. În concluzie, rezultatul formulei trebuie să fie împărțit la 2.

Această formulă poate fi aplicată doar atunci când rezultatul este negativ.

În cazul în care formula conduce la un rezultat pozitiv, trebuie furnizată o explicație detaliată, demonstrând că întreprinderea este în dificultate, conform art. 10 și 11.

Exemplu:

Bilanț contabil (mil. euro)	Decembrie 31, X	Decembrie 31, XO
Profit brut (înainte de impozitare și aplicarea dobânzilor) (mil. euro)	(12)	
Amortizare (mil. euro)	(2)	
<i>Active pe termen scurt</i>		
Lichidități sau echivalent	10	5
Creanțe	30	20
Stocuri	50	45
Sarcini plătite în avans	20	10
Alte active pe termen scurt	20	20
Total active pe termen scurt	130	100
<i>Pasive pe termen scurt</i>		
Datorii (Obligații)	20	25
Cheltuieli cumulate	15	10
Venituri anticipate	5	5
Total pasive curente	40	40
Capital de lucru	90	60
Modificări în capitalul de lucru	(30)	

Valoarea maximă a ajutorului pentru salvare = $[-12 + 2 + (-30)]/2$ = echivalentul a 20 milioane euro.

În cazul în care rezultatul formulei este mai mare decât echivalentul a 10 milioane euro, procedura simplificată descrisă la art. 9 nu poate fi utilizată.

Dacă această limită este depășită, inițiatorul ajutorului de stat are obligația să explice modul în care au fost determinate nevoile de lichidități ale întreprinderii și valoarea ajutorului pentru salvare.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI – CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București,
 IBAN: RO75RNCB5101000000120001 Banca Comercială Română – S.A. – Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 224.09.71/150, fax 225.00.43, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23
 Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”